

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

IX. Quis mihi det te fratrem meum sugentem vbera matris meæ, vt inueniam te foris, & deosculer te, & iam me nemo despiciat. Cant. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Quis mihi det te fratrem meum, sugen-
tem ubera matris meae, ut inueniam te foris
et deo scūer te etiam me nemo despiciat
Can. 8.

C. Blancus f.

24.

I X.

Quis mihi det te fratrem meū fugentem vbe-
ra matris meæ, vt inueniam te foris,
& deosculer te, & iam nemo me
despiciat. . *Cant. 8.*

Quis cumulet patrias tāto mihi stēmate ceras,
Frater vt ad fratres annumerere meos?
Non tamen hoc facio pro stirpis imagine voturus,
Nulla mihi augendi sanguinis ambitio est.
Stirpe licet nostra sanguis tibi vilior esset,
Optarem fratrem te tamen esse meum.
Non pubente quidem vernantem flore iuuentis,
Prima cui roseas vestiāt umbra genas:
Sed puerum, toto qui nondum vixerit anno,
Lactis adhuc mater quem mea pascat ope.
Quique ego quas suxi, paruo trahat ore papillas,
Insideatque illos quos ego sepē, sinus.
Hoc ego vel simili cupiam te corpore fratrem,
Si fueris maior, non ego te cupiam.
Quin ignur nostris, mea vna renascere seclis
Vt videam cunas, pusio parue, tuas?
Et nisi fallor habent pueri quid amabile mores,
Queque

Quoque carent iuvenes, virque senexque carēt.
 Utque suam quævis laudem sibi vindicet ætas,
 Ille tamen pueros scilicet ornat amor.

An dubitas, alias puerili pusio vultu,
 Ipse Deum domitor, paruulus esset, Amor?
 Nō nisi quod reliquis, magis hæc sit amabilis ætas,
 Nullaque sit tantum quæ, quod ametur, habet,
 Hæc quoque, cur voueam puerū Te caussa coëgit,
 Crediderim, puero quod mage posse frui.

Quin igitur nostris, mea vita, renascere sæclis
 Ut videam cunas parue puellæ, tuas?
 Tum mea, ceu nato, quoties daret vbera Mater
 Parue, Tui toties copia prompta foret.
 Prompta foret noctuque, diuque, domique, forisque,
 Et sine sollicito copia multa metu.

Quin igitur nostris, mea vita renascere sæclis,
 Osculer ut cunas parue puellæ tuas.
 Casta, soror paruo quæ porrigit oscula fratri,
 Oscula derisor carpere nemo potest.
 Et licet illa frequens spectauerit oscula testis,
 Illa tamen testis carpere nemo potest.

Et licet inceptas stiterint hæc oscula voces,
 Semper habent iustas oscula casta moras.
 O bona, quæ nostris faueant ita Numina votis,
 Teque velint fratrem sic semel esse meum!
 Nasce-

LIBER SECVNDVS. 143

Nascere parue puer, fraterque admittite vocari;
 Omnia te mundi vota, precesque petunt.
 Quid præ lætitia, facerem tibi paruule frater?
 Abi præ lætitia, quid tibi non facerem?
 O quoties veitis furtim deprenderer horis,
 Peruigil, ad cunas, nocte stetisse tuas?
 Quot tibi seruitijs soror obsequiosa, studerem,
 Forte vel officijs facta molestæ meis.
 Nempe dato quoties depelleret ubere mater,
 Depulsum geminis exciperem manibus;
 Aut quoties tepida gestare iuberet in umbra,
 Gestarere vlnis sarcina grata meis.
 Aut quoties blando dare languida lumina somno,
 Somniferis caneret vox tibi nostra modis.
 Ipsaque, cum digitos cunis adhiberet agendis,
 Illicet hoc à me præriperetur opus.
 Mox ubi te nostra concrederet anxia cura,
 Discendensque mihi diceret, esto vigil:
 Excubijs, soli prope Te mihi, parue, relictis,
 Quam facerem votis libera frena meis
 Continuo, tacite, velo de fronte reducto,
 Explerem aspectu lumina noctra tuo.
 Inque tuo, fixis herens obtutibus, ore,
 Vterer oblatis commoditate loci:
 Et citò subyocerem capiti, colloque sinistram,
 Appri-

Apprimeretque meo Te mea dextra sinu.
 Et tibi, vix tactis furarer basia labris.
 Basia sic somno non, nocitura tuo.
 Quin igitur nostris mea vita renascere sacris,
 Ut semel optatas suauiter ore genas?
 Mox ubi lactanti sensim tibi cresceret etas.
 Primaque discenti, verba docenda forent;
 Discenti cuperem fieri tibi, parue, Magistra,
 Blasque, truncatis verba præire sonis:
 Cumq, geri alterius nolles modo grandior, vlnis.
 Ausus arundineo currere solus equo,
 Instruerem stabili vestigia figere gressu,
 Membraque constanti firma locare pede.
 Tumq, molesto aliquod si offenderet obyce saxum,
 Tutus in extensas exciperere manus.
 Quin tua sæpè velim falli vestigia lapsu,
 Lapsus ut amplexu sustineare meo.
 Nec tanti pretium peterem mihi grande laboris,
 Suauiole pretium solueris omne tuo.

LIBER SECVNDVS.

BONAVENTVRA

Soliloq. cap. 1.

Ignoravi quod tam suavis, ò bone IESV,
esset tuus amplexus, tam honestus tactus
tuus, tam deliciosus conuictus tuus, cum enim
te amauero, munda sum; cum accepero, virgo
sum.

R

In